

LLENGUA SUMÈRIA

Sense cap connexió establerta amb cap de les famílies lingüístiques conegudes avui dia, el sumeri forma part del grup de les anomenades llengües aïllades. L'estudi d'aquesta llengua ha evolucionat a poc a poc des de la segona meitat del segle XIX, quan fou identificada, fins avui dia, que ja som capaços de traduir, amb més o menys fortuna, gairebé qualsevol text escrit en aquesta llengua. Malgrat tot, encara queden molts aspectes del sumeri que necessiten un coneixement i una descripció més precises, especialment en el camp de la morfologia, on encara tenim algunes llacunes importants, i en la sintaxi, on resta molt de camp per córrer.

El sumeri es va escriure des de la segona meitat del quart mil·lenni fins al segle I dC, però hi ha cert acord entre els estudiosos a pensar que el sumeri ja era una llengua morta o, si més no, fortament minoritzada a principi del segon mil·lenni. D'aquesta manera, la immensa majoria de textos literaris i bona part dels textos econòmics i administratius a la nostra disposició foren escrits per persones que ja no tenien la llengua sumèria com a llengua materna. Els problemes derivats d'aquest fet, juntament amb un sistema d'escriptura defectiu com el cuneïforme i no tenir cap parlant viu de la llengua, condicionen decisivament allò que sabem avui dia de la llengua sumèria i allò que presumim que podrem ser capaços de saber en el futur.